

[Justitsministeren.]

betænkningen og i det løfte, der blev givet af den højtærede socialminister under et samråd i udvalget, et tilsagn om, at man vil ændre bestemmelsen i overensstemmelse med udvalgets ønske.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro brugte på et vist tidspunkt af sin tale udtrykket strandhugst. Jeg kunne ikke rigtig finde sammenhængen med det foreliggende, medmindre altså det ærede medlem tænkte på den kvindelige part; men det har formentlig ikke været meningen.

Endelig siger det ærede medlem, at han er villig til her mellem anden og tredje behandling at drøfte en opretholdelse af mit forslag med en enkelt ændring, og det ærede medlem pegede på ønskværdigheden af at få en samlet og enig lovgivende forsamling bag denne ordning. Nu er det i sig selv, det erkender jeg, et værdifuldt argument, at man over for en lovgivning af denne karakter, der ikke må være partipolitisk præget, kan samle så stort et flertal som muligt. Men når det ærede medlem som forudsætning for at skabe denne enighed fastholder, at vi skal bevare, omend måske i mindre omfang, ordningen med to eller flere bidragspligtige, så anser jeg det for umuligt at nå til nogen overensstemmelse med det ærede medlem.

Endelig sagde det ærede medlem, ligesom en smule truende, at hvis vi, altså oppositionen, får flertal — det ærede medlem var så forsigtig at sige hvis, og det kan jeg meget vel forstå — men altså hvis oppositionen får flertal, kan man jo ændre den lov, vi nu står i begreb med at gennemføre. Dertil vil jeg blot sige, at hvis det engang sker, at dette flertal opnås, så tror jeg man i Sverige og i Finland er nået lige så langt som vi, og så bliver der ingen ændring.

K. Axel Nielsen: Jeg vil gerne gøre et par bemærkninger til de ærede medlemmer hr. Vagn Bro og fru Erna Sørensen. Det ærede medlem hr. Vagn Bro var inde på de oplysninger, vi har fået fra Norge. Her vil jeg dog gerne understrege, at de statistiske oplysninger, vi har fået fra Norge, alene angår de sager, der har været bragt for retten — det gjorde det ærede medlem hr. Vagn Bro også opmærksom på; men

dette forhold bør understreges, fordi man her får nogle helt andre procenter, end man har i den statistik, der er stillet til vor rådighed vedrørende Danmark. Jeg peger på den statistik, der står i kommissionsbetænkningen side 15 og supplementet dertil, hvor tallene er ført op fra 1954 til 1958. Disse tal viser, at antallet af sager, hvori der er statueret faderskab, er i stadig stigning; vi står nu på godt 85,4 pct. Antallet af frifindelser er nogenlunde konstant; de ligger på 3-3½ pct. Antallet af sager med flere bidragspligtige ligger på omkring 2½ pct. Antallet af sager, hvor der er én bidragspligtig, er altså i dalen, og man må formode, at der sker en forskydning til faderskabssiden. Det, man må hæfte sig ved i disse oplysninger fra Norge — hvis man overhovedet kan få nogen brugbar vejledning her, efter at loven har været i kraft så kort tid — er stigningen i antallet af sager, som ender med, at der statueres faderskab. Jeg vil gerne yderligere pege på, at ifølge oplysningerne fra Norge er procenten af de sager, der er bragt for retten, steget fra 56,18 til 68,10 pct. Hvis disse tal er blot nogenlunde vejledende og vi kan regne med at få det samme udslag her i landet, når vi indfører den norske ordning, så synes jeg man må hilse det med tilfredshed.

Det ærede medlem hr. Vagn Bro bestred, at man med rette kan kalde det, at man dømmer en mand, der har haft samleje med en kvinde, til at betale bidrag, for en straffebestemmelse. Ja, formelt er det naturligvis ingen straffebestemmelse, men den har en pønal virkning, og det er denne pønale virkning, der går igen i de to oppositionspartiernes argumentation for at bevare den gældende ordning. Det ærede medlem hr. Vagn Bro vil ganske vist sige, at det er en erstatningsbestemmelse, og det får mig til at spørge: hvad er det, der skal erstattes? Det er jo ikke pigen, der får pengene.

Det ærede medlem var også inde på, at den moder, der alene fik staten til fader, var ulykkeligt stillet; hun ville da meget hellere være i den situation, at hun kunne sige, der var 2-3 stykker, end at der blot var én. Jeg tror, det ærede medlem undervurderer kvindernes sans for, hvad der er passende. Sådan tror jeg ikke nogen ville